

VERSLAG VWG-EXCURSIE FLEVOLAND 19 AUGUSTUS

Ronald Hofmeester

Tegen 8 uur 's ochtends kwamen we met twee auto's en zeven man aan bij de Keersluisplas. De zon stond nog laag achter ons en werd door een dunne laag waterdamp gefilterd. Er zaten al verschillende mensen door telescopen te turen. Toen we "uitgepakt" waren stonden er nog vier bij en kon het speuren naar de Steltkluut beginnen. Hij werd al snel gevonden, al liep hij helemaal aan de overkant van de plas. Het was niet de enige vogel die er waadde. Er lipen cq stonden vele Kluten, Grutto's en Kemphanen. Zwarte- en Groenpootruiters waren ook redelijk vertegenwoordigd terwijl er enkele Oeverlopers, Bontbekplevieren en Witgatjes rondzwierven. In de lucht waren Zwarte Sterns en Borenzwaluwen actief. Aangetrokken door een ogenschijnlijk andere ruiter liepen we naar de hoek waar het werkershuisje staat om de vogel aan een nader onderzoek te onderwerpen. Vlak bij de plas stonden tractoren met karren er achter. Vanaf de karren hadden we een prima uitzicht op de rietkraag en een slik ernaast. De ruiter was snel gevonden en bleek gewoon een Groenpootruiter te zijn. Op het slikje werd een klein steltlopertje gesignaleerd. Op een afstand van ongeveer 10 meter paradeerde het voor ons. Na intensieve observatie en naslag in diverse gidsen waren de deskundigen het erover eens dat het een Amerikaanse Gestreepte Strandloper moest zijn, een soort die in weerwil van zijn naam overigens ook in Siberië voorkomt. Een uitvoerige beschrijving van deze vogel vindt u verderop.

Ondertussen waren er ook nog Bruine Kiekendieven en een mannetje Blauwe Kiekendief gezien. Na de koffiepauze besloten we naar een ander gedeelte van de Knardijk te gaan. We hoopten dat door de warme lucht de Buizerden los zouden komen. Dat gebeurde nog niet. Wel kwamen we langs een boerderij waarvan het dak van de schuur vol zat met Oeverzwaluwen. Ook boven het maisveld ernaast wemelde het ervan. We waren het erover eens dat we nog nooit zoveel Oeverzwaluwen bij elkaar hadden gezien. We reden terug naar de Keersluisplas. Toen we er aan kwamen cirkelden er vijf Buizerden boven ons waarvan er één opmerkelijk licht was. Verder zagen we hier nog Bonte Strandlopers en Kleine Plevieren. Daarna was de schuilhut aan de beurt. Op een slikje liepen op nog geen 5 meter afstand een stel Zwarte Ruiters die even later gezelschap kregen van een Bosruiter en een Tureluur. Op het water dobberden Pijlstaarten en Slob-eenden en aan de overkant foerageerden een aantal Lepelaars. Na de hut hebben we nog het Bovenwater (ook wel Surfwater genoemd) en de Lepelaarsplassen bekeken. Hier werden nog een Geoorde Fuut, Dodaarzen en Krakeenden gezien. De lichtomstandigheden werden echter steeds slechter. Om ongeveer half vier waren we terug op het Stadionplein en konden terug zien op een zeer geslaagde, warme excursie. Om tot slot een indruk te krijgen van wat we verder gezien hebben vermeld ik nog enkele soorten: Tapuit, Wintertaling, Patrijs, Gele Kwik, Tortelduif, Goudplevier, Rietzanger, Kleine Kar, Visdief, Grauwe Gans en natuurlijk vele Aalscholvers. In totaal werden er iets meer dan 60 soorten genoteerd.

WAARNEMING VAN EEN AMERIKAANSE GESTREEPTE STRANDLOPER

Menno Huizinga

Op 19 augustus 1984, van ongeveer 8.30 tot 9.30 werd in het meest zuidelijke gedeelte van de Keersluisplas (Oostvaardersplassen, Flevopolder) op circa 10 meter afstand een steltloper *Calidris* waargenomen. De vogel liep aanvankelijk

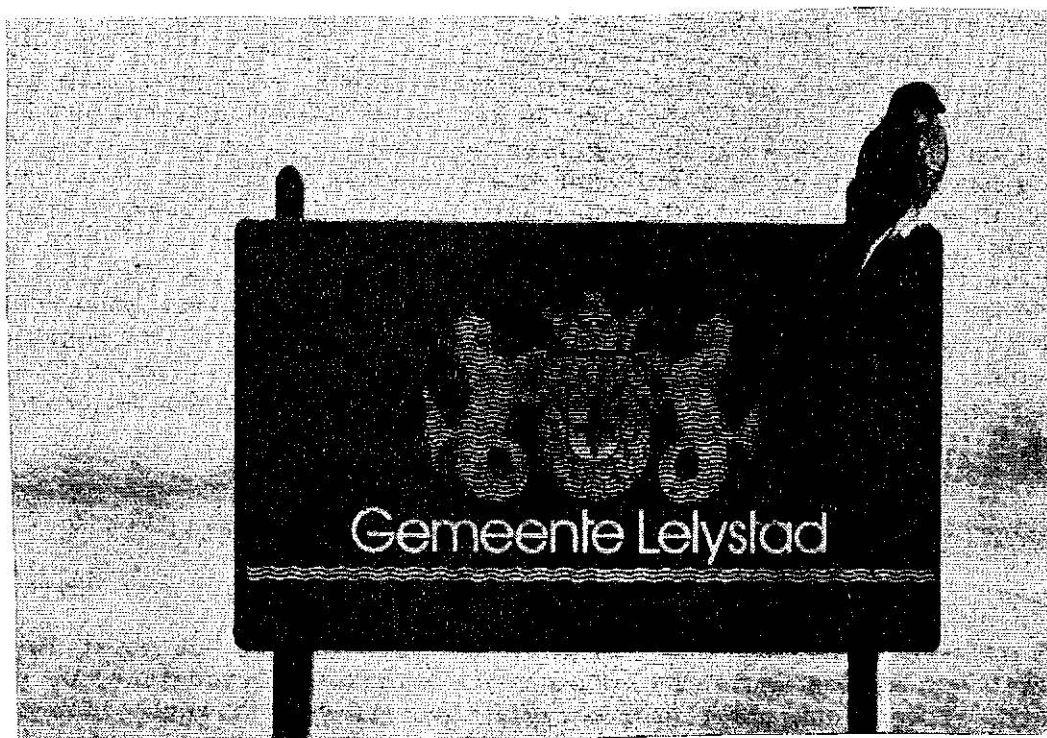
alleen en maakte geen schuwe indruk. Met behulp van diverse kijkers en telescopen konden in het veld de volgende kenmerken genoteerd worden.

Grootte en bouw: In grootte tussen Kemphen en Bonte Strandloper (direkte vergelijking met beiden mogelijk). De bouw leek iets plomper dan van een Bonte Strandloper. Bij vermeend gevaar (bv roofvogels, vogelaars) werd de hals gestrekt en wekte zo een wat slankere indruk. De vogel leek ook iets hoger op de poten te staan dan een Bonte Strandloper.

Verenkleed: Kop, nek, rug en vleugels waren rossig bruin tot grijsachtig bruin gestreept. Alle dekveren waren met een lichte rand omzoomd. De vleugels raakten de staartpunt. Op de kop was duidelijk een lichte wenkbrauwstreep zichtbaar, die door liep tot de snavelbasis. Rond de snavelbasis was een lichte vlek zichtbaar. De keel was licht. De borst was lichtgrijs met donkere fijne "verticale" streepjes, duidelijk afgesneden van en contrasterend met de lichte buik.

Naakte delen: De ogen waren donker. De pootkleur was geelachtig (door sommigen als meer okergeelachtig, door anderen als meer groengeelachtig beschreven). De snavel was, vergeleken met die van een Bonte Strandloper, relatief kort met een iets neergebogen snavelpunt, echter minder duidelijk gebogen dan de snavel van een Bonte Strandloper. De snavel maakte een dunne indruk en werd naar de punt toe duidelijk donkerder van kleur.

Op grond van bovenstaande kenmerken werd de vogel gedetermineerd als Amerikaanse Gestreepte Strandloper *Calidris melanotos*. Om de waarneming te bevestigen werden enige andere vogelaars erbij gehaald die, onafhankelijk van ons, de steltloper voor een Amerikaanse Gestreepte Strandloper. hielden. Omstreeks 10.00 werd de vogel waargenomen op het strandje direct langs de Knardijk in de Keersluisplas tussen Bonte Strandlopers. Op grond van de omzoomde veren was het mogelijk een juveniel (1e kj) exemplaar. De meningen hierover liepen echter uiteen. Het weer was helder, windstil en er was nog geen tegenlicht. Waarnemers waren (o.a.) J.J. Bakhuizen, R v.d. Berg, J. v Gennip, R. Hofmeester, M. Huizinga en W. vd Waal.

Torenvalk

Leo Heemskerk